

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 217

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 15 martie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 72 din 8 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale.....	1-3	Protocol de colaborare în domeniul arhivistic între Arhivele Naționale din România și Arhiva Federală a Republicii Federale Germania	5
Decizia nr. 123 din 1 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 69/1993 privind instituirea taxei pentru folosirea terenurilor proprietate de stat în alte scopuri decât pentru agricultură sau silvicultură	3-4	153. — Hotărâre pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2005 ale regiilor autonome de interes național din subordinea Băncii Naționale a României	6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
139. — Hotărâre pentru aprobarea Protocolului de colaborare în domeniul arhivistic dintre Arhivele Naționale din România și Arhiva Federală a Republicii Federale Germania, semnat la Berlin la 14 octombrie 2004.....	5	159. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Parchetului Național Anticorupție din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2005	6-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		108. — Ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor privind metodele de prelevare a probelor și de determinare a cantităților de azbest în mediu	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 72

din 8 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, ridicată de Anton Rohian în Dosarul nr. 4.280/2004 al Judecătorei Baia Mare.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 4.280/2004, **Judecătoria Baia Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale**, ridicată de Anton Rohian în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, deși dispozițiile criticate „au intrat în vigoare începând cu data de 1.01.2004, acestea însă reglementează situații din trecut, respectiv cu privire la persoanele față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, clasarea, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, anterior datei de 1.01.2004“, și, ca urmare, „încalcă principiul neretroactivității legii penale [...], creând o situație mai puțin favorabilă celor acuzați de săvârșirea unor infracțiuni și care riscă să fie judecați după ce au fost cercetați de organele de urmărire penală și s-a stabilit inițial nevinovăția acestora“.

Judecătoria Baia Mare apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că „dispozițiile Legii nr. 281/2003 nu încalcă nici una din prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului“.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că prevederile art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 nu retroactivează, întrucât acestea au început să se aplice de la data de 1 ianuarie 2004, dată ulterioară intrării în vigoare a legii, astfel încât excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât termenul instituit prin textul de lege criticat „nu este de natură să contravină principiului neretroactivității legii, finalitatea sa fiind, dimpotrivă, de a preveni eventualele abuzuri și de a limita efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice“. Se mai arată că dispozițiile art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 „se aplică de la data intrării lor în vigoare și nu produc efecte retroactive“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind

modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, potrivit cărora „*În cazul rezoluțiilor de neîncepere a urmăririi penale, al ordonanțelor ori, după caz, al rezoluțiilor de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror până la intrarea în vigoare a prezentei legi, termenul de introducere a plângerii prevăzute în art. 278¹ din Codul de procedură penală este de un an și curge de la intrarea în vigoare a prezentei legi, dacă nu s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale*“.

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții legale sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), potrivit cărora „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*“.

Analizând criticile formulate, Curtea constată că acestea nu pot fi reținute, întrucât textul de lege dedus controlului nu conține, în sine, nici o prevedere cu caracter retroactiv, acesta urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a Legii nr. 281/2003.

De altfel, deși autorul excepției critică art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 în raport cu art. 15 alin. (2) din Constituție, ceea ce îl nemulțumește (astfel cum rezultă din motivarea sa) este faptul că, începând cu data intrării în vigoare a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, există posibilitatea atacării cu plângere la instanțele judecătorești a soluționării de neîncepere a urmăririi penale date de procuror, autorul fiind beneficiar al unei astfel de soluții și, deci, neinteresat să fie supusă vreunei căi de atac. Or, aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci de legiferare, art. 278¹ din Codul de procedură penală, introdus prin Legea nr. 281/2003, fiind expresia voinței legiuitorului de a reglementa prin norme de procedură penală dreptul persoanei de a se adresa instanței de judecată competente, atunci când este nemulțumită de soluția dată plângerii sale contra actelor procurorului. Această reglementare este în concordanță cu principiile ce consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, cuprinse în art. 21 din Constituție, respectiv în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind realizată de legiuitor în temeiul competenței sale conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție.

Prevederile art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003, criticate în prezenta cauză, reglementează aspecte privind aplicarea art. 278¹ din Codul de procedură penală în perioada următoare intrării sale în vigoare, în concordanță cu art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, precum și cu dispozițiile art. 10—16 din Codul penal, referitoare la aplicarea legii penale în timp. Astfel, potrivit art. 11 din Codul penal, privind neretroactivitatea legii penale, „*legea penală nu se aplică faptelor care, la data când au fost săvârșite, nu erau prevăzute ca infracțiuni*“. Or, stabilirea prin art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 a termenului pentru introducerea plângerii împotriva rezoluțiilor de neîncepere a urmăririi penale, a ordonanțelor ori, după caz, a rezoluțiilor de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale date de procuror până la intrarea în vigoare a Legii nr. 281/2003 este determinată de succesiunea obiectivă a legilor penale în timp, respectiv de introducerea prin acest act normativ a prevederilor art. 278¹ din Codul de procedură penală. Aceste dispoziții legale nu au semnificația incriminării unor fapte care, la data săvârșirii lor, nu erau prevăzute ca infracțiuni.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, ridicată de Anton Rohian în Dosarul nr. 4.280/2004 al Judecătoriei Baia Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 123

din 1 martie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 69/1993
privind instituirea taxei pentru folosirea terenurilor proprietate de stat
în alte scopuri decât pentru agricultură sau silvicultură**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și următoarele din Legea nr. 69/1993 privind instituirea taxei pentru folosirea terenurilor proprietate de stat în alte scopuri decât pentru agricultură sau silvicultură, excepție ridicată de Direcția de Telecomunicații Vrancea în Dosarul nr. 667/2004 al Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza aflându-se în stare de judecată, Curtea acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta precizează că legea criticată este în prezent abrogată, iar prin aplicarea prevederilor art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale excepția de neconstituționalitate se impune a fi respinsă ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 667/2004, **Curtea de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și următoarele din Legea nr. 69/1993**

privind instituirea taxei pentru folosirea terenurilor proprietate de stat în alte scopuri decât pentru agricultură sau silvicultură.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Direcția de Telecomunicații Vrancea într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care Tribunalul Vrancea a anulat o hotărâre a Consiliului Local al Municipiului Focșani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că sintagma „proprietate de stat“, folosită în art. 1 și următoarele din legea criticată, desemnează un alt tip de proprietate decât cea publică și cea privată, reglementate de art. 136 alin. (1) din Constituție.

Curtea de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile Legii nr. 69/1993 care se referă la proprietatea de stat nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu reglementează un alt tip de proprietate, neprevăzut în Legea fundamentală. În susținerea acestei afirmații precizează că din economia dispozițiilor constituționale și ale celorlalte acte normative care cuprind norme în această materie rezultă că titularii ai dreptului de proprietate publică sunt fie statul român, asupra bunurilor din domeniul public de interes național, fie unitățile administrativ-teritoriale, asupra bunurilor din domeniul public de interes local. Arată, în continuare, că dreptul de proprietate publică este inalienabil, imprescriptibil și insesizabil, fiindu-i aplicabil un

regim juridic special, derogator. De asemenea, mai precizează că statul este și titular al dreptului de proprietate privată, bunurile din domeniul privat al acestuia fiind supuse regimului juridic de drept comun, dacă legea nu dispune altfel. Conchide că statul poate fi titular al dreptului de proprietate publică sau privată, iar domeniul statului, alcătuit din totalitatea bunurilor aflate în proprietatea sa, se împarte în domeniul public, cuprinzând bunurile proprietate publică a statului, și domeniul privat, cuprinzând bunurile proprietate privată a statului.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât dispozițiile legii criticate au fost expres abrogate prin art. 80 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale, care, la rândul ei, a fost abrogată expres prin art. 298 alin. (1) pct. 27 din Codul fiscal. În aceste condiții, consideră că sunt incidente prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, conform cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate având ca obiect dispoziții legale în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 1 și următoarele din Legea nr. 69/1993 privind instituirea taxei pentru folosirea terenurilor proprietate de stat în alte scopuri decât pentru agricultură sau silvicultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 21 octombrie 1993.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, legea criticată contravine dispozițiilor art. 136 alin. (1) și (2) din Constituție, care au următorul cuprins:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 69/1993 privind instituirea taxei pentru folosirea terenurilor proprietate de stat în alte scopuri decât pentru agricultură sau silvicultură, excepție ridicată de Direcția de Telecomunicații Vrancea în Dosarul nr. 667/2004 al Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

— Art. 136 alin. (1) și (2): „(1) *Proprietatea este publică sau privată.*

(2) *Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.*“

Autorul excepției critică dispozițiile Legii nr. 69/1993 pe motiv că ar face referire la un nou tip de proprietate, cea de stat, situându-se astfel în contradicție cu prevederile constituționale care nominalizează doar două tipuri de proprietate, și anume proprietatea publică și proprietatea privată. Din examinarea excepției de neconstituționalitate se constată că, la data sesizării Curții Constituționale, legea criticată era abrogată prin dispozițiile art. 80 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 10 septembrie 2002. Acest din urmă act normativ a preluat esența reglementării abrogate, prevăzând la art. 17 că „*Pentru terenurile proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, aflate în administrarea sau în folosința regiilor autonome, a societăților comerciale și a altor persoane juridice, utilizate în alte scopuri decât pentru agricultură sau silvicultură, acestea datorează taxa pe teren, care se stabilește în aceleași condiții ca și impozitul pe teren prevăzut la art. 12*“. Se observă că referirea la terenurile „proprietate de stat“, criticată de autorul excepției, nu se mai regăsește în textul de lege ce reglementează aceeași problemă, fiind înlocuit cu expresia „*terenuri proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale*“, care este în perfectă concordanță cu prevederile art. 136 alin. (1) și (2) din Constituție. Acest aspect însă, nu prezintă importanță în soluționarea excepției, ținând doar de istoricul reglementării, întrucât Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 a fost și ea abrogată expres, tot anterior sesizării Curții Constituționale, prin art. 298 alin. (1) pct. 27 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, dispozițiile acesteia nemaifiind preluate în actul abrogator. În consecință, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 69/1993 este inadmisibilă, întrucât, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare (...)“.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Protocolului de colaborare în domeniul arhivistic dintre Arhivele Naționale din România și Arhiva Federală a Republicii Federale Germania, semnat la Berlin la 14 octombrie 2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul de colaborare în Arhiva Federală a Republicii Federale Germania, semnat la domeniul arhivistic dintre Arhivele Naționale din România și Berlin la 14 octombrie 2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat
Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu

București, 24 februarie 2005.
Nr. 139.

PROTOCOL DE COLABORARE

în domeniul arhivistic între Arhivele Naționale din România și Arhiva Federală a Republicii Federale Germania

Arhivele Naționale din România și Arhiva Federală a Republicii Federale Germania, denumite în continuare *părți*, pornind de la dorința comună de a dezvolta pe mai departe colaborarea în domeniul arhivisticii și în conformitate cu legislația națională a fiecăreia, au hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Ambele părți promovează schimbul de experiență în toate domeniile de activitate ale Arhivelor. În acest scop ele convin să realizeze stagii de lucru ale arhiviștilor. Stabilirea obiectivelor, a perioadei de timp și a datei de realizare se face cu cel puțin două luni înainte. Partea primitoare asigură costurile de ședere, iar partea trimițătoare, costurile de transport internațional.

ARTICOLUL 2

Ambele părți se informează reciproc cu privire la reglementările legale sau profesionale noi, la alte norme, procedee științifice și tehnice din domeniul arhivisticii.

ARTICOLUL 3

Ambele părți promovează folosirea materialului de arhivă de către cercetătorii și solicitanții fiecăreia dintre ele, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

ARTICOLUL 4

Ambele părți convin asupra schimbului de copii de pe materialul de arhivă, pe bază de reciprocitate, în vederea completării fondului arhivistic național propriu.

ARTICOLUL 5

Ambele părți se informează reciproc asupra materialului de arhivă din Republica Federală Germania, din România și din terțe state, strămutat mai cu seamă datorită războiului și care ar putea fi avut în vedere pentru o repatriere.

ARTICOLUL 6

Ambele părți facilitează realizarea și eliberarea de copii de pe documentele referitoare la situația social-juridică a cetățenilor celeilalte părți.

ARTICOLUL 7

Ambele părți convin asupra schimbului de publicații, de inventare arhivistice și de alte lucrări referitoare la domeniul arhivistic.

ARTICOLUL 8

Ambele părți sprijină pregătirea și publicarea de ediții de documente referitoare la istoria relațiilor româno-germane.

ARTICOLUL 9

În cadrul acestui protocol, colaborarea dintre cele două părți cuprinde și alte forme de contacte profesionale, ca de exemplu: conferințe, prelegeri, seminare, expoziții care pot fi realizate de comun acord.

ARTICOLUL 10

Orice diferend care s-ar putea ivi din aplicarea prezentului protocol va fi soluționat prin consensul ambelor părți.

ARTICOLUL 11

Prezentul protocol se încheie pe o durată de 3 ani și se prelungește în mod automat cu încă 3 ani, dacă una dintre părți nu comunică în scris celeilalte părți denunțarea acestuia cu 6 luni înaintea datei de expirare a valabilității acestuia.

Prezentul protocol intră în vigoare imediat ce partea română a comunicat îndeplinirea procedurilor legale necesare intrării lui în vigoare.

Orice modificare sau completare a prezentului protocol se realizează de comun acord și intră în vigoare în conformitate cu procedura prevăzută la alin. 2 al acestui articol.

Semnat la Berlin la 14 octombrie 2004, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și germană, toate textele fiind egal autentice.

Pentru Arhivele Naționale din România,
Mihai Lungu

Pentru Arhiva Federală a Republicii Federale Germania,
Hamul Weber

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2005
ale regiilor autonome de interes național din subordinea Băncii Naționale a României**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 59/2002, cu completările ulterioare, și al art. 38 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetele de venituri și cheltuieli pe anul 2005 ale regiilor autonome de interes național, Regia Autonomă „Imprimeria Băncii Naționale a României” și Regia Autonomă „Monetăria Statului”, aflate în subordinea Băncii Naționale a României, prevăzute în anexele nr. 1 și 2*) care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetele de venituri și cheltuieli ale regiilor autonome menționate la alin. (1) se aprobă de către Banca Națională a României în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetele de venituri și cheltuieli ale unităților economice prevăzute la art. 1 reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Băncii Naționale a

României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri ale veniturilor aprobate, unitățile economice prevăzute la art. 1 vor putea efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(2) Contravenția se constată de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prezentei hotărâri.

(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Guvernatorul Băncii Naționale a României,

Mugur Isărescu

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

București, 28 februarie 2005.

Nr. 153.

*) Anexele nr. 1 și 2 se comunică Băncii Naționale a României.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Parchetului Național Anticorupție
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2005**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Parchetului Național Anticorupție pe anul 2005, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, cu suma de 630.000 mii lei, la capitolul

51.01 „Autorități publice”, titlul „Transferuri”, articolul 40.15 „Plăți compensatorii”, pentru acordarea plăților compensatorii cadrelor militare care beneficiază de aceste drepturi în trecerea în rezervă.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Parchetului Național Anticorupție pe anul 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 3 martie 2005.
Nr. 159.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

ORDIN

privind metodele de prelevare a probelor și de determinare a cantităților de azbest în mediu

În temeiul prevederilor Legii protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile art. 54 pct. 1 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001, și ale art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 124/2003 privind prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest, în baza Hotărârii Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și gospodăririi apelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Obiectul prezentului ordin îl constituie stabilirea metodelor de prelevare a probelor și de determinare a cantităților de azbest în mediu.

Art. 2. — Se aprobă Metoda de analiză de referință pentru determinarea azbestului din suspensii, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 3. — Se aprobă Metoda de măsurare a emisiilor de pulberi cu conținut de azbest în atmosferă, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Art. 5. — Prezentul ordin transpune anexa la Directiva 87/217/CEE.

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

București, 16 februarie 2005.
Nr. 108.

ANEXA Nr. 1

METODA DE ANALIZĂ de referință pentru determinarea azbestului din suspensii

Pentru determinarea concentrației emisiilor de azbest în apă se folosește metoda gravimetrică.

Metoda de determinare constă în filtrarea probei (probe neprecipitate) prin membrane cu pori cu dimensiunile de 0,45 mm, urmată de uscare la 105°C și cântărire pe balanța analitică. Cantitatea de azbest se exprimă în mg/l.

Probele supuse determinării trebuie recoltate în așa fel încât să fie reprezentative pentru evacuarea efluentului apos cu conținut de azbest pentru un interval de 24 de ore.

Determinarea azbestului în apă trebuie efectuată cu o precizie de ± 5% și o acuratețe de ± 10%.

ANEXA Nr. 2

METODA DE MĂSURARE a emisiilor de pulberi cu conținut de azbest în atmosferă

I. Metoda gravimetrică

Determinarea concentrației emisiilor de azbest în aer se face prin metoda gravimetrică.

1. La aplicarea metodei gravimetrice trebuie să se țină seama de concentrația totală de pulberi de azbest emise prin canalele de evacuare.

Concentrația azbestului inițial se măsoară sau se evaluează. Autoritatea publică locală pentru protecția mediului stabilește frecvența măsurărilor, în concordanță cu caracteristicile instalației din care rezultă pulberile, frecvență care inițial nu trebuie să fie mai mare de 6 luni.

Dacă în urma măsurărilor nu se înregistrează variații semnificative ale concentrației pulberilor de azbest, frecvența măsurărilor se poate reduce.

Când nu se efectuează măsurători periodice, valorile limită se aplică pentru emisiile totale de pulberi cu conținut de azbest.

2. Prelevarea probelor

Prelevarea probelor se realizează în fluxul de emisii înainte de orice diluare a acestuia, cu o precizie de $\pm 40\%$ și o acuratețe de $\pm 20\%$ din valoarea limită. Cel puțin două măsurători vor fi efectuate în aceleași condiții, pentru verificarea conformării cu valorile limită.

3. Măsurătorile

Măsurătorile se validează numai dacă prelevarea probelor se face în condiții normale de funcționare a instalației.

4. Selectarea punctelor de prelevare

La selectarea punctelor de prelevare se ține cont, pe cât posibil, ca fluxul de emisii să fie laminar, evitându-se turbulența și obstacolele care o pot genera.

5. Prelevarea probelor

Prelevarea probelor se face din conducte prevăzute cu fante adecvate și cu platforme corespunzătoare care să permită realizarea în siguranță a operației de prelevare.

6. Măsurători ce trebuie efectuate înainte de prelevare

Înainte de începerea recoltării probelor se măsoară temperatura, presiunea și viteza fluxului de emisii prin conductă, de-a lungul liniei de prelevare. În condiții excepționale se măsoară și concentrația vaporilor de apă astfel încât rezultatele să poată fi corectate.

7. Cerințe generale la prelevarea probelor

Procedura constă în trecerea unui volum de gaz, prelevat din conducta de transport al emisiilor de pulberi cu conținut de azbest, printr-un filtru unde cantitatea de azbest este reținută și apoi cântărită.

7.1. Înainte de prelevarea probelor se verifică etanșeitatea liniei de prelevare pentru a nu exista nici o fisură care poate conduce la apariția unor erori de măsurare.

Sonda de prelevare se fixează cu grijă și apoi se pornește pompa. Viteza scurgerilor nu trebuie să depășească 1% din debitul normal de prelevare.

7.2. Prelevarea normală se realizează în condiții izocinetice.

7.3. Durata de prelevare depinde de tipul instalației supuse monitorizării. Linia de prelevare și durata sunt alese astfel încât să se obțină o cantitate suficientă de azbest pentru a fi cântărită.

7.4. Când filtrul de prelevare nu este situat în imediata apropiere a sondei, este absolut necesar să se recupereze materialul colectat în sondă.

7.5. Tipul sondei și numărul punctelor de prelevare se aleg în concordanță cu standardele în vigoare.

8. Natura filtrului pentru prelevare

8.1. Filtrul se alege corespunzător tehnicii de analiză utilizate. Pentru metoda gravimetrică se utilizează filtre din fibră de sticlă cu o eficiență de filtrare de 99%. Ca referință se consideră testul „DOP” care utilizează aerosoli cu particule cu diametrul de 0,3 mm.

9. Cântărirea

9.1. Se efectuează pe balanța analitică de înaltă precizie.

9.2. Pentru a se obține acuratețea solicitată pentru cântărire trebuie să se condiționeze materialul filtrant înainte și după prelevare.

10. Exprimarea rezultatelor

Rezultatele obținute conțin, pe lângă parametrii măsurati (concentrația azbestului, temperatura, presiunea și debitul de aer), și informații relevante privind localizarea punctelor de prelevare, dimensiunea conductelor, volumele prelevate și metoda de calcul utilizată pentru interpretarea rezultatelor. Rezultatele vor fi exprimate la temperatură și presiune normale ($T = 273^{\circ}\text{K}$, $p = 101,3 \text{ kPa}$).

II. Metoda numărării fibrelor

Concentrația emisiilor de azbest în aer se poate face și prin metoda numărării fibrelor de azbest, prevăzută în Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului sănătății și familiei nr. 508/933/2002 privind aprobarea Normelor generale de protecție a muncii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 6 decembrie 2002, și în Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 389/1996 privind aprobarea Normelor specifice de securitate a muncii pentru prelucrarea azbestului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 17 septembrie 1996, care transpune prevederile Directivei Consiliului 83/477/CEE (inclusiv modificarea realizată prin Directiva 91/382/CEE) privind protecția sănătății și securității angajaților față de riscurile datorate expunerii la azbest.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 013162